

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

IV. ÚS 96/2012-18

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 24. februára 2012 predbežne prerokoval sťažnosť JUDr. P. M., B., ktorou sa domáha opätovného prerokovania svojej sťažnosti z 28. júna 2011, ktorou namietal porušenie svojich základných práv podľa čl. 20 a čl. 46 Ústavy Slovenskej republiky a podľa čl. 11 a čl. 36 Listiny základných práv a slobôd, ako aj práv podľa čl. 6 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd a podľa čl. 1 Dodatkového protokolu k Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd súdmi Slovenskej republiky, a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť JUDr. P. M. o d m i e t a ako neprípustnú.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bolo 1. februára 2012 doručené podanie JUDr. P. M., B. (ďalej len „sťažovateľ“), v ktorom poukazuje na skutočnosť, že III. senát ústavného súdu 13. septembra 2011 na neverejnom zasadnutí rozhodol uznesením č. k. III. ÚS 346/2011-18 o odmietnutí jeho sťažnosti vo veci

namietaného porušenia jeho základných práv podľa čl. 20 a čl. 46 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a čl. 11 a čl. 36 Listiny základných práv a slobôd (ďalej len „listina“) a práv podľa čl. 6 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) a podľa čl. 1 Dodatkového protokolu k Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dodatkový protokol“) „*súdmi Slovenskej republiky*“, a v nasledovnej časti podania podrobuje označené uznesenie III. senátu ústavného súdu kritickej analýze, na základe ktorej dospieva k záveru, že *„Dôvody na odmietnutie mojej sťažnosti neexistovali a neexistujú! Keďže nie sú právne dôvody, potom aké sú skutočné dôvody, pre ktoré Ústavný súd Slovenskej republiky nechce konať a rozhodnúť o mojej sťažnosti? Žiadam, aby ste sa opäť zaoberali mojou sťažnosťou.“*

Ústavný súd posúdil podanie sťažovateľa ako sťažnosť podľa čl. 127 ods. 1 ústavy, ktorou sa domáha opätovného prerokovania a rozhodnutia o jeho sťažnosti z 28. júna 2011 doručenej ústavnému súdu 29. júna 2011. Touto sťažnosťou sťažovateľ namietal porušenie svojho základného práva na ochranu majetku podľa čl. 20 ods. 1 ústavy a čl. 11 ods. 1 listiny a základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy a čl. 36 ods. 1 listiny, práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 dohovoru a práva na pokojné užívanie majetku podľa čl. 1 dodatkového protokolu, pričom za subjekty, proti ktorým sťažnosť smeruje, označil Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) a Krajský súd v Bratislave (ďalej len „krajský súd“). V ďalšom texte sťažnosti z 28. júna 2011 sťažovateľ uvádza, že *„sťažnosť je založená“* na rozsudku Okresného súdu Bratislava III (ďalej len „okresný súd“) sp. zn. 33 C 38/1999 z 26. novembra 2008 *„o zamietnutí návrhu na náhradu škody“*, rozsudku krajského súdu (ako odvolacieho súdu) sp. zn. 9 Co 76/2009 zo 4. marca 2011, ktorým potvrdil označený rozsudok okresného súdu, a uznesení najvyššieho súdu (ako dovolacieho súdu) sp. zn. 5 Cdo 44/2011 z 3. mája 2011, ktorým dovolanie sťažovateľa proti označenému rozsudku krajského súdu odmietol.

Na základe argumentácie uvedenej v tejto sťažnosti sťažovateľ žiadal, aby ústavný súd takto rozhodol:

„a) bolo porušené základné právo sťažovateľa

aa) vlastníť majetok podľa či. 20 Ústavy..., čl. 11 Listiny... a čl. 1 Dodatkového protokolu...,

ab) na súdnu ochranu podľa čl. 46 Ústavy... a čl. 36 Listiny... a na spravodlivé prerokovanie vecí súdom podľa čl. 6 Dohovoru...;

b) prikázal Krajskému súdu v Bratislave, aby opäť konal v kauze náhrady škody

c) priznal sťažovateľovi v súlade.

ca) s čl. 127 ods. 3 Ústavy... a § 56 ods. 4 zákona č. 38/1993 Z. z... finančné zadosťučinenie 1.500,- euro;

cb) s § 38 ods. 2 zákona č. 38/1993 Z. z... úplnú náhradu trov konania pred Ústavným súdom...“

O sťažnosti sťažovateľa z 28. júna 2011 ústavný súd rozhodol uznesením č. k. III. ÚS 346/2011-18 z 13. septembra 2011 tak, že ju odmietol ako zjavne neopodstatnenú.

II.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon neustanovuje inak.

Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v ustanovení § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie.

Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

Z citovaného § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde vyplýva, že jedným z dôvodov na odmietnutie návrhu (sťažnosti) je jeho neprípustnosť. Dôvody neprípustnosti návrhu na začatie konania pred ústavným súdom, a teda aj sťažnosti podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ustanovuje zákon o ústavnom súde v § 24.

Podľa § 24 zákona o ústavnom súde návrh nie je prípustný, ak

- a) sa týka veci, o ktorej ústavný súd už rozhodol, okrem prípadov, v ktorých sa rozhodovalo len o podmienkach konania, ak v ďalšom návrhu už podmienky konania boli splnené,
- b) ústavný súd v tej istej veci koná,
- c) navrhovateľ sa ním domáha preskúmania rozhodnutia ústavného súdu.

Sťažovateľ sa domáha, aby sa ústavný súd opätovne zaoberal jeho sťažnosťou (z textu zjavne vyplýva, že má na mysli sťažnosť z 28. júna 2011 doručенú ústavnému súdu 29. júna 2011, pozn.), o ktorej už ústavný súd rozhodol uznesením č. k. III. ÚS 346/2011-18 z 13. septembra 2011 tak, že ju odmietol ako zjavne neopodstatnenú, pričom z textu odôvodnenia tohto uznesenia zjavne vyplýva, že v ňom nerozhodoval len o podmienkach konania.

Na základe uvedeného ústavný súd pri predbežnom prerokovaní konštatoval, že (opakovaná) sťažnosť sťažovateľa doručенá ústavnému súdu 1. februára 2012 je neprípustná, a preto ju z tohto dôvodu podľa § 25 ods. 2 v spojení s § 24 písm. a) zákona o ústavnom súde odmietol.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 24. februára 2012